

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10703

гр. София, 11.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело №
20231110139759 по описа за 2023 година

Съдът е сезиран с искова молба, подадена от Г. В. П. срещу С. П., заемащ длъжността
„съдия във ВКС“.

Ищецът твърди, че делото е насочено срещу решение № 26 от 30.04.2014г. на ВКС по
гр. дело № 4341/2013г., подготвено и написано от касационния съдия и докладчик по
делото- С. П.. Поддържа, че след решението са предприети съдебни действия, свързани с
изпълнението на решението, бил издаден изпълнителен лист и било образувано
изпълнително дело на ЧСИ Стоян Якимов. Сочи, че разглеждането на жалба на ищеца
против изменение на данните в кадастралния регистър на недвижимите имоти за ПИ с
идентификатор 68134.1980.211, направено по заявление с вх. № 01-162410/25.03.2021г. на
СГКК, София било приключило с окончателно Определение № 2949/21.03.2023г. на ВАС,
Петчленен състав по адм. дело № 1823/2023г. Излага съображения, че съдия С. П. е опитал
да въведе умишлено в заблуждение страните по делото, че решението не може да бъде
изменено чрез средствата на институционния контрол, но това не се отнасяло до средствата
на извън институционния контрол. Твърди, че председателят на състава на ВКС е пропуснал
да отбележи, че неговото решение като редовна касация подлежи на извън инстанционен
контрол. Било пропуснато да се отбележи, че имотът на Г. П. бил придобит при следния
фактически състав: изпълкома на Благоевски РНС- София с протокол № 16, ст. 8 от
25.06.1958г. на същия съвет е дал съгласието си ТКЗС на територията на Благоевски район
да извършва продажби на земи от регулация и проектно-вилните зони като реализираните
средства да се отнесат към фонд „Неделими“; имотът бил придобит по Закона за реда на
прехвърляне на вещни права върху някои недвижими имоти; Нотариалният акт бил съставен
на основание писмо № В.555/1963г. на СГНС, IV район и приложените към него писмени
доказателства. Твърди, че докладчикът по делото умишлено не се е спрял на издаденото
Разрешение за строеж № 399/25.10.1998г. за построяване на Вилна сграда със застроена
площ 155,25 кв.м. Сочи, че съдия С. П. е знаел за постановените между страните решения и е
решил да ги загърби и да постанови решение в полза на „Н.Я.Я. и Р.Я.Я“. Твърди, че съдия
С. П. е пренебрегнал постановени съдебни актове на ВКС, както и съзнателно и
целенасочено е пропуснал да изложи, че датата на влизане в сила на решението от
22.04.2009г. на СГС по гр. дело № 3776/2005г. е всъщност датата на Определение №
313/04.04.2011г. по гр. дело № 1549/2010г. по описа на ВКС, както и че заседанието на
28.12.2012г. по гр. дело № 1295/2012г. на СГС е след 04.04.2011г. Поддържа, че Решение №
26 от 30.04.2014г., постановено по гр. дело № 4341/2013г. по описа на ВКС няма никакъв
правен ефект, поради което следва да бъде отменено поради извършените престъпни

действия от председателя и докладчик по делото. Искането към съда е да постанови решение, с което да признае за установено, че отмяната на Решение № 555 от 25.01.2013г. по гр. дело № 1295/2011г. на СГС и осъждането по чл. 108 ЗС да предаде владението на „Н.Я.Я и Р.Я.Я“ са постановени в резултат на престъпно действие от касационния съдия С. П., както и че престъплението му е обусловило съдържанието на атакуваното решение.

На 21.07.2023г. Г. П. е поискал да бъде допуснато обезпечение на предявения от него иск чрез спиране на изпълнително дело № 20218440400870 по описа на ЧСИ Стоян Якимов.

С разпореждане от 24.07.2023г. съдът е указал на ищеца с писмена молба с препис за насрещната страна да уточни дали прави искане за отмяна по реда на чл. 303 и сл. от ГПК на влязло в сила съдебно решение или предявява установителен иск. В случай, че прави искане за отмяна на влязло в сила съдебно решение по реда на чл. 303 и сл. от ГПК- да посочи кое влязло в сила решение иска да бъде отменено, като опише датите на постановяване на решенията и номерата на делата пред първата, въззивната и касационната инстанция по съответното съдебно производство. В случай, че предявява установителен иск- да уточни ясно и конкретно какво е искането му към съда – какво иска от съда да установи и по отношение на кого. В случай, че ищецът иска от съда установяване на престъпно обстоятелство- да уточни с писмена молба с препис за ответника следното: да уточни в какво се изразява извършеното престъпление, кога и от кого е извършено. Ищецът следва да съобщи, че постановяването от съдия на неправилно /според твърденията на ищеца/ съдебно решение, само по себе си не съставлява престъпление; да уточни правния си интерес от предявяване на иска, а именно да посочи за кое гражданско правоотношение или за отмяна на кое влязло в сила решение иска установяване на престъпно обстоятелство; да уточни дали е образувано наказателно производство във връзка с твърдяното престъпление или е налице отказ за образуване, съответно дали наказателното производство е прекратено, спряно и пр., както и да представи доказателства за тези обстоятелства; за посочи трите имена на ответника и адрес за призоваването му; да представи доказателство за внесена по сметка на СРС държавна такса в размер на 80 лева.

С разпореждането е уточнено, че след уточнение на исковата молба, съдът ще се произнесе по искането за спиране на изп. дело № 20218440400870 по описа на ЧСИ Якимов.

На 25.07.2023г. е постъпила молба от Г. П., с която е посочено, че иска да бъде спряно изпълнението по изпълнително дело № 20218440400870 по описа на ЧСИ Якимов. Изложени са съображения, че с Протокол № 2 от 20.02.1960г. ТКЗС „Витоша“ Симеоново-Драгалевци е взело решение за продажба на земи във вилна зона Драгалевци, като Г. Гюлев и Владимир П. купили парцел от 1570 кв.м. с нотариален акт № 2796 от 30.07.1964г. На 10.12.1980г. Владимир П. и Елена П.а направили дарение на недвижим имот на Вихър П. и Г. П.. С Протокол от 05.12.1984г. между страните Г. Гюлев и Йорданка Гюлева от една страна и Г. П. и Вихър П. от друга страна била постигната спогодба за делба. С Решение от 08.12.1994г. на СРС бил отхвърлен иска на Николина Янкова и Румяна Янкова против Г. П. и Вихър П.. С решение на СГС от 27.07.1997г. било оставено в сила решението на СРС от 08.12.1994г. Сочни, че с решение от 15.08.2005г. СРС бил приел за установено, че Г. и Вихър П. били собственици на недвижим имот парцел № 188 с нотариален акт 174, дело 2796/1964г. С решение от 22.04.2009г. на СГС било признато за установено, че Г. и Вихър П.и били собственици на недвижим имот УПИ I-211 в Драгалевци. С Определение № 143 от 15.02.2010г. на ВКС не било допуснато касационно обжалване на въззивно решение от 22.04.2009г. по в.гр. дело № 3776/2005г. на СГС. С решение от 16.08.2010г. на СРС, 39-ти състав били отхвърлени предявените от Николина Янкова Янкова срещу Г. П. исокове за признаване правото на собственост на ищците въз основа на земеделска реституция. С Определение № 82410 от 02.12.2010г. на ВКС била оставена без разглеждане жалбата на Николина Янкова. С Определение № 313 от 04.04.2011г. на ВКС не било допуснато касационно обжалване по жалбата на Николина Янкова на въззивно решение от 22.04.2009г.

по дело № 3776/2005г. С решение от 12.10.2012г. на СРС били отхвърлени предявените от Николина и Румяна Янкова срещу Г. П. искове за предаване владението върху недвижим имот. С Решение № 555 от 25.01.2013г. СГС бил оставил в сила решението от 16.08.2010г. по гр. дело № 10025/2006г. по описа на СРС, 39-ти състав. С Решение от 01.04.2014г. СРС не допуснал поправка на очевидна фактическа грешка в постановеното от СРС решение от 12.10.2012г. по гр. дело № 6520-А/2000г. по предявените от Николина Янкова искове за предаване владението върху УПИ I-211. С решение от 16.05.2016г. на СГС било оставено в сила решението, с което било отхвърлено искането на Николина Янкова и Румяна Янкова за осъждане на Елена П.а да предаде недвижим имот УПИ I-211. Поддържа, че от всички решения било видно, че Г. и Вихър П.и били собственици на УПИ I-211. Сочи, че с образуваното от ЧСИ Якимов изпълнително дело му били причинени имуществени вреди.

С разпореждане от 26.07.2023г. е посочено, че съдът е дал указания на ищеца за уточняване предмета на производството.

С молба от 07.09.2023г. ищецът е посочил, че предявява два иска- установителен иск за установяване на престъпно действие по чл. 124, ал. 5 ГПК на съдията-докладчик от ВКС С. П. по чл. 311, ал. 1 НК, като след приключване на иска по чл. 124, ал. 5 ГПК ще предяви искане за отмяна по реда на чл. 303, ал. 1, т. 2 ГПК на нищожно съдебно решение от 30.04.2014г. по гр. дело № 4341/2013г., дължащо се на престъпно действие при решаване на делото от съдия П.. По установителния иск уточнява, че искането му е съдът да установи по отношение на С. П. извършването на престъпно действие. Излага твърдения, че извършеното престъпление представлява постановяване на нищожно съдебно решение, при което съзнателно, умишлено и манипулативно, изпълнявайки чл. 311, ал. 1 НК, е пренебрегнал и цялостно не е зачел вече влязлото в сила Определение № 143 от 15.02.2010г. по гр. дело № 1491/2009г. на ВКС и Определение № 313 от 04.04.2011г. по гр. дело № 1549/2010г. на ВКС. Поддържа, че са налице всички елементи на престъплението по чл. 311, ал. 1 НК, а именно- съдия П. бил длъжностно лице и в кръга на службата му било съставянето на съдебни решения; в кръга на службата си бил съставил официален документ; в който били удостоверени неверни обстоятелства или изявления, като целта на официалния документ била да бъде използван като доказателство. Сочи, че съдия П. е знаел, че продавания от тях имот не подлежи на земеделска реституция, че е бил регулиран от вилна зона, че бил включен за продажба по реда на Закона за прехвърляне на вещни права върху някои недвижими имоти; че не бил продаден по инициатива на ТКЗС, че било дадено писмено съгласие на ИК на Благоевски РНС, ТКЗС, както и че нотариалният акт бил съставен на основание писмо на СГНС, IV район. Поддържа, че съзнателно било пренебрегнато и изпуснато от съдия П. отразяването в неговото решение на издаденото от Главния архитект на Столична община, район Витоша разрешение за строеж на жилищна сграда на 2 етажа- вилна зона от 15.06.1998г. Твърди, че съдия П. съзнателно и манипулативно е пренебрегнал да разгледа неизгодното, но абсолютно необходимо за касационното обжалване на Решение № 555/25.01.2013г. на СГС по гр. дело № 1295/2011г.- Определение № 143 от 15.02.2010г., постановено по гр. дело № 1491/2009г. на ВКС. Твърди, че съдия П. е преценил погрешно решение № 10086 от 15.11.2012г. на ОСЗ Овча Купел. Поддържа, че престъплението било извършено на 30.04.2014г. Сочи, че правният му интерес от предявяване на иска било искането му за отмяна на влязлото в сила решение. Твърди, че за твърдяното от него престъпление не било образувано наказателно производство, не бил постановен отказ за образуване на наказателно производство, не било прекратено и не било спряно наказателно производство.

На 19.02.2024г. е постъпила молба от Г. П., с която е представено допълнение към искова молба. Посочено е, че съдия С. П. съзнателно и целенасочено е пропуснал да отбележи, че с решение № 8682/27.01.2006г., влязло в сила на 10.05.2006г. ливада от 2,755 дка и ливада от 1,442 дка, находящи се в строителните граници на Драгалевници в местността Чучеро- Симаница имот № 188, кл. № 735 от кадастрален план, изработен 1950г., попадащ

във в.з. „Симеоново- Драгалевци“. Сочи, че е пропуснал да отбележи, че имотът на Александър Лазаров е бил снет и отразен в к.п.на гр. София, изработен през 1950г., кад. лист № 735 и е съдържал 4350 кв.м., попадащ в регулационния план на местност в.з. „Симеоново- Драгалевци“, както и че спорното решение № 1000086/15.11.2012г., записано в решението на ВКС, било получено на ръка от Николина Янкова на 26.11.2012г., и било влязло в сила на 14.12.2012г. Твърди, че имотът бил включен в гражданския оборот в периода от 05.06.2002г.- 10.05.2004г., като бил изготвен нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху имота. Искането към съда е да отложи изпълнението по изпълнителен лист от 26.05.2014г. до влизане в сила на решението по делото. Твърди, че правилният номер на изпълнителното дело бил изп. дело № 20148440401757 по описа на ЧСИ Стоян Якимов.

При така изложените от ищеца твърдения в исковата молба и молбите-уточнения съдът достигна до следните изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 5 ГПК иск за установяване на престъпно обстоятелство от значение за едно гражданско правоотношение или за отмяна на влязло в сила решение се допуска в случаите, когато наказателно преследване не може да бъде възбудено или е прекратено на някое от основанията по чл. 24, ал. 1, т. 2 - 5 или е спряно на някое от основанията по чл. 25, ал. 1, т. 2 или чл. 26 от Наказателно-процесуалния кодекс, и в случаите, когато извършителят на деянието е останал неоткрит.

Следователно хипотезата на чл. 124, ал. 5 ГПК включва като процесуална предпоставка за допустимост на установителния иск невъзможността престъпното обстоятелство да бъде установено и преследвано по реда на НК и НПК и то в посочените случаи на прекратяване и спиране и в случаите когато извършителят е останал неоткрит. Така и Решение № 244 от 23.03.2017г. на ВКС по гр. д. № 1318/2016г., III г. о., ГК.

При съобразяване на разпоредбата на чл. 124, ал. 5 ГПК съдът намира, че в конкретния случай не са налице посочените абсолютни процесуални предпоставки за допустимост на предявения иск. В молбите- уточнения ищецът е заявил, че не е образувано наказателно производство, респ. не е спирано или прекратявано наказателно производство и не е постановен отказ за образуване на производство /л. 11 от молба-уточнение от 07.09.2023г./. Доколкото ищецът не твърди, респ. не ангажира доказателства да не може да се образува наказателно производство за изложените от него твърдения, предвиденият ред по чл. 124, ал. 5 ГПК е недопустим, доколкото по гражданскоправен ред е допустимо установяване на престъпно обстоятелство единствено когато наказателното преследване е прекратено на някое от основанията по чл. 24, ал. 1, т. 2-5 от НПК. В този смисъл и Определение № 254 от 27.09.2016г. на ВКС по ч. гр. д. № 3407/2016 г., I г. о., ГК.

Поради гореизложеното съдът приема, че в случая не са налице основанията, предвидени в чл. 124, ал. 5 ГПК, а именно не са налице изрично предвидените хипотези в разпоредбата на чл. 124, ал. 5 ГПК и производството по делото следва да бъде прекратено като недопустимо на основание чл. 130 ГПК.

На следващо място, следва да бъде посочено, че изложените от ищеца подробни твърдения за извършено престъпление от съдията-докладчик по гр. дело № 4341/2013г. по описа на ВКС по съществото си представляват оплаквания срещу правилността на

постановеното Решение № 26 от 30.04.2014г. на ВКС по гр. дело № 4341/2013г. Изложените съображения касаят твърдяна от ищеца неправилна преценка на събраните по делото доказателства, респ. достигане на неправилен резултат по същество на спора с оглед тяхното кредитиране. Т.е. всички изложени от ищеца твърдения касаят дейността на съдията-докладчик, респ. на съдебния състав по делото, в рамките на изпълнението на техните служебни действия, а именно преценка на събраната доказателствена съвкупност по делото, която преценка сама по себе си не би могла да обуслови извършване на престъпление. В този смисъл съдебната практика по тълкуване на чл. 132 от Конституцията е непротиворечива - напр. Определение № 146/2011г. по ч. гр. д. № 40/2011г. на IV г. о. на ВКС, Определение № 271/2012г. по ч. гр. д. № 176/2012 г. на III г. о. на ВКС, Определение № 569/2011 г. по ч. гр. д. № 516/2011 г. на ВКС, III г. о., Определение № 726/2009 г. по ч. гр. д. № 343/2009 г. на IV го. на ВКС, Определение № 502/2009г. по ч. гр. д. № 414/2009г. на III г. о. ВКС, Определение № 100/2009 г. на II г. о. на ВКС, Определение № 297 от 29.04.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1564/2015 г., IV г. о., Определение № 56 от 28.01.2020 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4540/2019 г., III г. о., ГК и др. Функционалният имунитет на магистратите е с ограничен обхват и се проявява в гражданската и наказателна неотговорност за служебните им действия и постановените от тях актове по делата и преписките, освен ако е извършено умишлено престъпление. Увредените гражданскоправни субекти не са лишени от правна възможност да търсят обезщетение, само че, не пряко от магистратите в качеството им на физически лица. В случаите, когато се търси обезщетение за служебни действия и актове на магистрати, когато те са и умишлени престъпления, искът е допустим само при влязла в сила присъда или в хипотезите по чл. 124, ал. 5 ГПК. Магистратите носят лично отговорност на общо основание за всички други свои действия извън службата им. В случая, обаче, не са изложени никакви твърдения касаещи дейност на посочения в исковата молба магистрат извън функционалата му дейност. Напротив, подробно са изложени съображения за неправилност на постановения съдебен акт, за липса на мотиви по отношение на преценка на конкретни описани от ищеца доказателства, както и за несъобразяване при постановяване на съдебния акт на други цитирани от ищеца съдебни актове. Т.е. липсва описание на фактически състав на извършено престъпление, а по същността си изложеното от ищеца предствалва оплаквания във връзка с достигнатите от решаващия състав изводи по същество на спора.

С оглед на обстоятелството, че съдът прие, че предявеният иск е недопустим, следва да бъде оставено без уважение искането за допускане на обезпечение чрез спиране на изпълнението на изп. дело № 20148440401757 по описа на ЧСИ Стоян Якимов.

Поради което съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА на основание чл. 130 ГПК исковата молба, подадена от Г. В. П., ЕГН *****, срещу С. П., заемащ длъжността „съдия във ВКС“.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Г. В. П. за допускане на обезпечение на

предявения от него срещу съдия С. П. иск с правно основание чл. 124, ал. 5 ГПК чрез налагане на обезпечителна мярка спиране на изпълнението по изп. дело № 20148440401757 по описа на ЧСИ Стоян Якимов до приключване на производството по делото с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчването му на ищеца Г. В. П..

Препис от определението да се връчи на Г. В. П..

Съдия при Софийски районен съд: _____